

Шкільні конфлікти: позиція батьків

Кожен з батьків колись був дитиною і ходив у школу, тому батьки не з чуток знають, що таке шкільні конфлікти. Навіть якщо дорослий, будучи дитиною, не брав участь в конфлікті активно, а тільки був спостерігачем цього конфлікту, все одно переживання були досить великі, і впоратися з ними було непросто. Саме тому, коли батько дізнається, що у дитини в школі конфлікт, то в душі виникає буря почуттів і переживань. Іноді це страх і нерозуміння, іноді це злість і бажання всіх покарати. Як же діяти правильно, так щоб допомогти дитині, а не нашкодити?

Коріння шкільних конфліктів - в сім'ї

Конфлікти можуть бути дуже різними, це може бути конфлікт з учителем або з дітьми, дитина в конфлікті може бути надмірно агресивною або, навпаки, відчувати себе жертвою ситуації. Однак коріння всіх проблем дитини завжди будуть лежати у сімейних відносинах. Батьки можуть мені заперечити: як же так, у нас в родині все добре, ми любимо свою дитину, і ось вона іде в школу, і в неї починається конфлікт, хіба не школа винна в цьому?

Школа, безумовно, несе частину своєї відповідальності за те, що відбувається, однак зверну вашу увагу на те, що не у 100% дітей в одних і тих же умовах виникають конфлікти. Залежить це насамперед від того, наскільки дитина вміє адаптуватися до нових умов, наскільки у дитини досить внутрішнього ресурсу для того, щоб не руйнуватися від шкільного стресу, а навпаки тренуватися і ставати сильнішими, тобто збагачувати свій досвід з подолання важких ситуацій.

Отже, якщо у вашої дитини конфлікт в школі, перш за все зверніть увагу на те, що відбувається у вас вдома. Якщо вам вдасться зрозуміти, яка домашня ситуація може травмувати дитину, і по можливості змінити її, то конфлікти в школі припиняться.

Втручання батьків

Чи варто йти в школу? Звичайно, варто. У будь-якому випадку важливо з'ясувати, що відбувається, вислухати різні точки зору і по можливості захистити дитину. Пам'ятайте, що коли ми йдемо в школу, то нам складно зберігати нейтральну позицію.

Адже ми колись були учнями, і тому фігура вчителя часто сприймається нами неадекватно. Однак ваша задача розібратися з тим, що відбувається в школі. Важливо дізнатися позицію школярів, замішаних у конфлікті, і позицію вчителя, можливо, позицію шкільного психолога. Це допоможе вам скласти найбільш адекватну картину того, що відбувається.

Якщо ви помічаєте, що ваша дитина розповідає вам про проблему зовсім не так, як говорять про це інші діти і вчителі, не поспішайте звинувачувати когось у брехні, цілком імовірно, що кожен з учасників конфлікту бачить ситуацію по-своєму. Немає сенсу виводити когось на чисту воду.

Як правильно допомагати

Розмовляючи зі своєю дитиною, пам'ятайте, що ваші рекомендації про те, як треба чинити в тій чи іншій ситуації, дитина не зможе використовувати, тому що в ситуації конфлікту ми діємо так, як відчуваємо. Тому набагато корисніше поговорити про почуття дитини. Якщо вчинки ми схильні розцінювати як правильні чи неправильні, то почуття не можуть бути неправильними. Почуття - це те, що ми в даний момент переживаємо, це наша реальність, наше буття. Тому якщо ви зможете розділити з дитиною її почуття, то ви дуже їй допоможете, вона відчує, що ви її розумієте, отримає вашу підтримку, а отже, у неї з'явиться ресурс на те, щоб справлятися з подібними ситуаціями.

Дітям також допомагає, коли ми, дорослі, ділимося з ними своїми дитячими труднощами. Якщо ви розповісте, що у вас у школі був теж якийсь конфлікт або складності у взаєминах, то це допоможе дитині відчувати, що вона не одна така «неправильна», що конфліктні ситуації трапляються і з іншими дітьми і навіть з її батьками. Те, що ви пройшли через це, дасть дитині впевненість у тому, що і вона впорається з цією непростю ситуацією.

Важливо пам'ятати, що досвід вирішення конфліктів дуже корисний і в майбутньому обов'язково стане в нагоді вашій дитині. Тому немає сенсу берегти дітей від конфліктів, важливіше навчити їх вирішувати ці конфлікти.